

melser bortfalder kun, naar Rigsdagen beslutter, at de skal bortfalde. Det er jo i Modsætning til de Afgørelser, der træffes i Henhold til Lovens §§ 3 og 4, hvor Rigsdagens Beslutning er afgørende for, om disse Bestemmelser skal opretholdes eller ikke. De opretholdes ikke, medmindre Rigsdagen beslutter, at dette skal ske.

Lovforslagets § 7, der nu er blevet § 8, har i Formen delvis faaet en Affattelse, der stemmer med den, som Paragraffen havde oprindelig, da den blev foreslaaet af Ministeren. De reelle Forandringer i denne Paragraf er, at Loven bortfalder senest den 1. September i Stedet for, som det hed i Lovforslaget, da det forelaa for dette Ting, den 1. Juli. Derhos har Indenrigsministeren faaet Bemyndigelse til at udstede Bestemmelser af den Art, som kunde udstedes efter Loven, medens den endnu gjaldt, forsaavidt han finder saadanne Bestemmelser nødvendige, og Rigsdagen paa den Tid ikke er samlet. De Bestemmelser, der saaledes er udstedte som nye, skal senere forelægges Rigsdagen til Afgørelse.

I Lovforslagets § 9, saaledes som den var, da det forlod Tinget, var det bestemt, at de ved Lovens Ophævelse endnu bestaaende Bestemmelser skulde bevare deres Gyldighed i 6 Uger udover den Dato, paa hvilken Loven bortfaldd. Dette er nu ændret til, at de skal bevare deres Gyldighed, indtil Rigsdagen har truffet Bestemmelse, og dersom Rigsdagen ikke er til Stede, vil Afgørelsen altsaa være at udsætte, indtil Rigsdagen træder sammen. Der vil vel ikke være megen Forskel mellem dette og de 6 Uger, idet det tør antages, at Rigsdagen vil træde sammen i Begyndelsen af Oktober.

Endelig gaar den sidste Ændring ud paa, at Lovforslagets § 10, der ved de andre Bestemmelser, som nu er trufne, er blevet overflødig, bortfalder.

Som Lovforslaget nu foreligger, er det jo Udtryk for en Overenskomst mellem Partierne. Naar der saaledes er truffet et Kompromis om Sager, der har givet Anledning til Strid, plejer det bagefter at gaa, ligesom det, hvad jeg læste som Dreng, gik en Gang, da der havde staaet et Slag i Skaane mellem Danske og Svenske: at begge Parter tilskrev sig Sejren. Saaledes

vil det formentlig ogsaa gaa i dette Tilfælde. Imidlertid synes der paa begge Sider at være megen Tilfredshed med det Resultat, som man har naaet, og jeg finder ikke Anledning til ved denne Lejlighed at gribe forstyrrende ind i denne Tilfredshed. Jeg skal derfor ikke forsøge paa at gøre Parternes Gevinst- og Tabskonto op, men indskrænke mig til, i Tilslutning til Udvalgets Indstilling, at anmode det høje Ting om nu at vedtage Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det foreligger.

Indenrigsministeren (Rode): Til den Gennemgang af Ændringerne, som den højtærede Ordfører nu har foretaget, skal jeg kun føje et Par Ord.

Da Lovforslaget forlod Tinget, var Ophøret af Lovens Gyldighed sat til 1. Juli. Ærede Medlemmer, som deltog i Udvalgets Arbejde, vil af, hvad der passerede der, vide, at den Form for Lovens Ophørsdato, som jeg havde bragt i Forslag, og hvor denne var knyttet til et Valg, hvori ogsaa de danske Slesvigere havde deltaget, havde til Hensigt at føre Lovens Ophør hen til efter denne Sommer og til den Rigsdag, som traadte sammen i Oktober, idet jeg udviklede overfor ærede Medlemmer, at jeg formodede, at der paa dette Tidspunkt havde fundet et saadant Valg Sted. Heroverfor blev der fra anden Side udtalt Tvivl om, hvorvidt denne Formodning var rigtig, og jeg gjorde opmærksom paa, at hvis jeg havde delt den Opfattelse, vilde jeg ikke have formet Lovforslagets Bestemmelser som sket, idet det var Hensigten at lade Ophøret af Loven ske ved den Rigsdag, der kunde træde sammen i Oktober i Henhold til, hvad Grundloven derom maatte fastsætte. Ved de i Folketinget vedtagne Ændringer er det bestemt, at Lovens Gyldighed skal ophøre den 1. September, dog kun, hvis Rigsdagen da er sammen. Hvis Rigsdagen ikke kan sammentræde, eller hvis den kun er til Stede nogle Dage i September, indtræder atter samme Hjemmel, som efter Loven af 7. August gælder for det Tidsrum, hvor Rigsdagen er borte, og Hjemmelen vil saaledes faktisk komme til at bestaa, indtil Oktober-Rigsdagen er traadt sammen.

Med Hensyn til Bortfalden af de gældende Bestemmelser var det mig, som jeg